

CAFÉ CRÈME.

ÅRGÅNG 3 NUMMER 5 — 16 SEPTEMBER 2002

- [▶ Vad är Café Crème?](#)
- [▶ Vi på Café Crème](#)
- [▶ Nyhetsbrev](#)
- [▶ Kontakt](#)
- [▶ Länkar](#)
- [▶ Pseudo](#)
- [▶ Intryck](#)
- [▶ Prosa](#)
- [▶ Lyrik](#)
- [▶ Arkiv](#)

CAFÉ CRÈME I VÅR

ARTIKLAR

Scen: Singoalla i Hagaparken
 Klippdockor från 60-talet
 Läst: Choklad. Fakta, historia, passion
 Läst: Samurajsommar
 Läst: Den amerikanska flickan
 Läst: Terra Nullius
 Läst: Vetenskap eller villfarelse
 Läst: Simos drömmaren
 Läst: Den fula prinsessan
 Läst: LBD
 Läst: Silverapan
 Läst: Skulden
 Läst: Eragon - Arvtagaren
 Fugu: Dödligt gott
 Kvinnliga faraoner
 "Saltis" i Saltsjöbaden?
 Utdöd? Du skämtar väl!
 The Spider Rules!
 Fredag den trettonde
 Konst: Angående konst och frihet
 Musik: Something to Be Shared
 Musik: Timeless Music
 Musik: Summertime at Dalhalla
 Läst: Björns bokkrönika våren 2005
 Läst: Anne Franks dagbok
 Läst: Orre, trast och trana
 Läst: Dorés bibel
 Läst: Sabotage
 Läst: Mörkrets tjänare
 Läst: Boktips inför hängmattan
 Scen: Platonov
 Foto: Färgsprakande provokation
 Scen: Aprilhäxan
 Utrotat djur Australiens heliga Graal
 En skandalkarriär värd att belysa
 I sus och dus med Brus
 Berlin andra gången gillt
 Könroller under bronsåldern
 Kristian II: Tyrann eller älskad kung?
 Kuba: ständigt mot friheten
 I den verkliga diktaturen
 Destruktiviteten är en konstant
 Katja Timgren får Slangbellan
 Läst: Bläckhjärta
 Läst: Kejsarens magi
 Läst: Lucindas hemlighet
 Läst: Da Vinci-koden
 Läst: Terra Hexa
 Läst: Stjärnornas stad
 Läst: Åklagare är en som lagar bilar
 Läst: Idun - Sagan om Valhalla

Filmfestivalen i lappländska Adak: ett osannolikt evenemang

Text och foto: Helena Mansén

NEDSLAG

Vad får man om blandar ett stycke genuin kultur, svensk arbetarhistoria, ett musikgeni, avfolkningsbygd, tallskog och mygg, ett knippe eldsjälar, uppfinningsrikedom, filmpremiär, galenskap och Jonas Gardell? Jo, man får succé. Och man får Sagabiografen med en årligt återkommande filmfestival i den lappländska obygd. Adak, för den som inte känner till det, består av några hus, en Konsumaffär, en skola och 170 invånare.

Det var en gång en man som hette Östen Dahlberg. Han föddes i Vilhelmina år 1902. Han hade ett brinnande intresse för musik och film. Men eftersom det var ont om arbetstillfällen i Lappland var det ingenting att spinna vidare på. Man fick ta de jobb som fanns. Och det mesta i jobbväg som fanns, det var jobb i gruvan det. Så Östen tog sin familj och flyttade till Adak där gruvdriften tagit fart på allvar. Det var koppar, silver, malm och guld som bröts och hela staden var uppbyggd och engagerad kring detta. Östen arbetade i anriktningsverket vid gruvan liksom de flesta andra männen i Adak. De som inte var nere i gruvan arbetade med andra

Gamla Sagabiografens salong.

